

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 83Csp/7/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123305991
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Libor Kysucký
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2024:6123305991.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudca Mgr. Libor Kysucký v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO 31 335 004 proti žalovanej: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/X, C., zastúpenej JUDr. Zuzanou Tomášovou, advokátkou so sídlom Železničná 90/12, Považská Bystrica, o zaplatenie 2 799,47 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaná **m á n á r o k** na náhradu trov konania voči žalobcovi, ktorý je povinný nahradiť žalovanej trovy konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania, o ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré po právoplatnosti tohto rozsudku vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 799,47 € a trov konania. Žalobca tvrdil, že:

- na základe zmluvy o stavebnom sporení č. 0622074 5 06 bola D. E., nar. XX.X.XXXX a s F. E., zomr. XX.X.XXXX uzatvorená zmluva o medziúvere a stavebnom úvere zo dňa 7.9.2010, v súlade s ktorou poskytol žalobca dlžníkovi a poručiteľovi medziúver vo výške 17 000 €
- v zmysle čl. II. zmluvy o úvere, poplatok za medziúver sa zaúčtoval pri prvej výplate medziúveru tak, že celková výška vyplateného medziúveru bola znížená o výšku tohto poplatku
- dlžník a poručiteľ sa v súlade s čl. I. a čl. II. časť medziúver zmluvy o úvere zaviazali mesačne splácať 6,49% p.a. úroky z medziúveru vo výške 91,95 € a súčasne platiť poplatok za poistenie mesačnou splátkou vo výške 6,80 €. Uvedené splátky boli splatné k 15. dňu príslušného mesiaca. Suma poskytnutého medziúveru bola základom pre výpočet úrokov medziúveru.
- dlžník a poručiteľ sa zaviazali platiť splátku úrokov a poplatok za poistenie jednou splátkou vo výške 98,75 € v prospech účtu stavebného sporenia
- do pridelenia cieľovej sumy sa dlžník a poručiteľ ďalej zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 27,20 €
- žalobca po pripísaní vkladu na konto sporenia tento v plnej výške preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver prevyšujúcu sumu preúčtoval naspäť na konto stavebného sporenia, pričom sa táto prevyšujúca suma započítala najskôr na poplatok za poistenie a následne ako vklad na stavebné sporenie. Od júla 2014 žalobca začal účtovať poplatok za poistenie na konto medziúveru, prijatý vklad sa z konta sporenia preúčtoval na konto medziúveru a po zaplatení úroku za medziúver a poplatku za poistenie sa prevyšujúca suma preúčtoval ako vklad na konto stavebného sporenia. Uvedené preúčtovanie sa vykonávalo v súlade so zásadou poradia uspokojovania v súlade s čl. II. zmluvy o úvere.

- od decembra 2014 žalobca upravil systém tak, aby sa na konto medziúveru preúčtovala len časť, ktorá mu prináleží, teda splátka za úroky z medziúveru a poplatok za poistenie
- dlžník prehlásil a svojím podpisom potvrdil prijatie do poistenia ako poistená osoba (čl. II. časť medziúver zmluvy o úvere a súhlas s poistením úveru podľa sadzby poistenia typ A zo dňa 20.8.2010). Dlžník a poručiteľ sa pritom zaviazali platiť poplatok za poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 6,80 € splatnými do 15. dňa v mesiaci v zmysle čl. II., čl. III. a čl. V. zmluvy o úvere.
- dlžník a poručiteľ porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne a včas splácať
- listom zo dňa 2.3.2020 žalobca vyzval dlžníka a poručiteľa na doplatenie omeškaných splátok, pričom dlžníka a poručiteľa zároveň upozornil, že v prípade, ak omeškané splátky nebudú doplatené, žalobca bude požadovať splatenie celého zostatku úveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti
- nakoľko omeškané splátky neboli doplatené, žalobca dňa 26.3.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku úveru s príslušenstvom
- poručiteľ zomrel dňa XX.X.XXXX. Na základe uznesenia o dedičstve č. 7D/279/021, D not 282/2021, vydaného dňa 24.5.2022 notárom JUDr. Alena Hromková sa stala zákonným dedičom po poručiteľovi žalovaná A. B., G. E., nar. XX.X.XXXX
- žalobca listom zo dňa 3.4.2023 vyzval žalovaného na plnenie, no žalovaný dlžnú sumu neuhradil
- ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, žalobca zúčtoval nasporenú sumu vo výške 3 073,65 € so sumou poskytnutého medziúveru vo výške 17 000 € (poskytnuté úverové prostriedky), čo predstavuje po započítaní sumu 13 926,35 € (istina)
- dlžná suma ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru (26.3.2020) predstavuje sumu vo výške 15 539,91 €, pričom pozostáva z istiny vo výške 13 926,35 €, z nezaplatených 6,49% p.a. úrokov za medziúver zo sumy 17 000 € do 26.3.2020 spolu vo výške 1 162,36 €, z nezaplatených poplatkov za poistenie od januára 2017 do marca 2020 spolu vo výške 265,20 € (t.j. 39 x 6,80 €)
- z rozsudku Súdneho dvora (piatej komory) zo 7.9.2018 v spojených veciach C-96/16 a C-94/17 sa uvádza, že cieľom úrokov z omeškania je sankciovať nesplnenie svojej povinnosti dlžníkom splatiť úver v lehotách stanovených v zmluve, odradiť dlžníka od omeškania pri plnení jeho povinnosti a prípadne nahradiť veriteľovi škodu, ktorá mu vznikla z dôvodu omeškania s plnením peňažného záväzku, zatiaľ čo bežné úroky (úroky z poskytnutého úveru) majú naopak funkciu odplaty za poskytnutie peňažnej sumy zo strany veriteľa až do jej splatenia. Z týchto záverov tak vyplýva nielen záver o nároku na bežné úroky až do skutočného splatenia úveru, ale aj záver o možnosti kumulácie bežných úrokov a úrokov z omeškania.
- rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.6.2020, sp.zn. 5Cdo/42/2020 zdôrazňuje, že žiadna zmluva o úvere nemôže byť dohodnutá ako bezúročná a že „...neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatou za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol. Peňažnými prostriedkami, resp. protihodnotou za nich získanou dlžník disponuje, zmluvné povinnosti porušil a z porušenia povinností profitovať nemôže, keďže zmluvné úroky sú spravidla vyššie ako úroky z omeškania... Zosplatenie je inštitúciou slúžiaci ochranu veriteľa, podstata úverového vzťahu a jeho existencia zostáva zachovaná, veriteľ nemá peňažné prostriedky, patrí mu za ne dohodnutá odmena, záväzok dlžníka v zmysle platenia dohodnutej odmeny zostáva tak nedotknutý a aplikuje sa na dobu, na ktorú bola zmluva dohodnutá ako doba riadneho splácania úveru, keďže dohodnuté úroky majú zmluvný základ... dlžníkovi zostáva záväzok platiť úrok rovnaký ako v čase jeho dojednania, t.j. veriteľovi patrí úrok v rovnakej výške a za rovnaké obdobie, bez ohľadu na to, či k omeškaniu dlžníka s platením úveru došlo alebo nedošlo...“ NS SR ako dovolací súd tak dospel k záveru, že „...v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí.“
- predmetné rozhodnutie aplikoval do praxe aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozhodnutím zo dňa 30.6.2020, sp.zn. 8Co/268/2019 zmenil rozhodnutie Okresného súdu Malacky zo dňa 12.7.2019, sp.zn. 27Csp/239/2017, kde Okresný súd Malacky nepriznal žalobcovi nárok na riadny úrok po splatnosti tak, že Krajský súd v Bratislave s odkazom na predmetné rozhodnutie NS SR zo dňa 16.6.2020 tento nárok na úrok za úver po splatnosti žalobcovi riadne priznal (č.l. 2).

2. Žalobca ako dôkaz predložil zmluvu o medziúvere, amortizačnú tabuľku, súhlas s poistením, upozornenia, oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, doručenky, uznesenie sp.zn. 7D 279/2021 a výpis z účtu.

3. Žalobca ako prostriedky procesného útoku použil skutkové tvrdenia uvedené v odseku 1 a návrhy na vykonanie dôkazov uvedené v odseku 2.

4. Žalovaná navrhla, aby súd žalobu zamietol a tvrdila, že:

- jej otec F. E. zomrel XX.X.XXXX. Za trvania života si neb. otec žalovanej F. E. a matka žalovanej D. E. od žalobcu zobrali úver, ktorý patril do BSM rodičov žalovanej, a títo ho neskôr prestali splácať a žalobca tak predčasne oznámil splatnosť úveru, ktorého výška ku dňu 20.1.2023 predstavovala 20 363,88 €

- v súčasnej dobe je predmetný dlh predmetom exekučného konania vedeného voči D. E., jedinej dlžníčky. Po smrti dlžníka F. E. prebehlo dedičské konanie, pričom čistá hodnota dedičstva po neb. F. E. bola určená sumu 1 799,47 € a dedičkou zo zákona sa stala žalovaná. Dedičské konanie sp.zn. 7D/279/2021 bolo právoplatne skončené dňa 24.5.2022.

- v zmysle predmetného dedičského rozhodnutia je preukázané, že úvery neboli zaradené do pasív dedičstva. Nakoľko po právoplatnosti uznesenia o nadobudnutí dedičstva veriteľ VÚB, a.s. uplatnil voči neb. F. E. ako jedinému dlžníkovi pohľadávku voči žalovanej, táto vo výške nadobudnutého dedičstva a čistej hodnoty dedičstva 1 799,47 € vyplatila dlh za nebohého v tejto časti. Uvedený záväzok neb. F. E. zanikol a v súčasnej dobe VÚB, a.s. neevduje žiadnu pohľadávku voči neb. F. E. a ani voči žalovanej. Považuje uplatnený nárok žalobcu za nedôvodný a nezákonný, najmä ak zo záväzku, ktorý bol pôvodne 17 000 €, je povinná D. E. a voči nej aj prebieha exekučné konanie na vymoženie pohľadávky.

5. Žalovaná ako dôkaz predložila potvrdenie Všeobecnej úverovej banky, a.s.

6. Súd považuje za preukázané, že žalobca ako veriteľ dňa 7.9.2010 uzatvorila s D. E. a F. E. ako dlžníkmi zmluvu o medziúvere, na základe ktorej banka dlžníkom poskytla medziúver vo výške 17 000 €. Strany sa dohodli aj na tom, že dlžníci zaplatia úrok 6,49% ročne a poplatok za poistenie 6,80 €/mesačne - a to v 175 mesačných splátkach po 98,75 €.

Súd považuje za preukázané, že D. E. dňa 20.8.2010 súhlasila s poistením úveru.

Súd považuje za preukázané aj to, že ku dňu 26.3.2020 F. E. a D. E. banke nezaplatili sumu 1 162,36 € titulom úrokov a sumu 265,20 € titulom poplatkov za poistenie úveru a že k tomu istému dňu mali na účte stavebného sporenia nasporenú sumu 3 073,65 € (č.l. 29).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 5.3.2020 vyzval D. E. a F. E. na zaplatenie sumy 680,96 €; banka zároveň poučila dlžníkov o tom, že ak dlžnú sumu neuhradia, vyhlási mimoriadnu splatnosť úveru (č.l. 17, 18).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalobca dňa 26.3.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru s tým, že ku dňu 26.3.2020 je dlžná suma 15 539,91 €; dlžníkom bolo toto oznámenie doručené dňa 30.3.2020 (č.l. 20, 22).

Súd považuje za preukázané aj to, že dlžník F. E. zomrel dňa XX.X.XXXX, že zanechal majetok v hodnote 2 799,47 €, že do dedičského konania po ňom si svoje pohľadávky prihlásil žalobca (18 064,47 € titulom medziúveru č. 0622074 2 07) a VÚB, a.s. (3 793,52 € titulom zmluvy č. 3120934821) a že notárka si priznala odmenu 179,46 € (č.l. 23).

Súd považuje za preukázané aj to, že žalovaná dňa 8.8.2022 zaplatila Všeobecnej úverovej banke, a.s. dlh vedený na úverovom účte č. 3120934821.

7. Súd vykonal listinné dôkazy uvedené v odseku 2 a 5 a z týchto dôkazov aj vychádzal. Súd týmto listinným dôkazom uveril, pretože v konaní nebola spochybnená ich pravdivosť a pravosť.

8. Podľa § 497 Obch. zák. zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 471 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak nedôjde k dohode medzi dedičmi a veriteľmi, spravuje sa povinnosť dedičov plniť tieto dlhy ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku o likvidácii dedičstva. Dedičia pritom nezodpovedajú veriteľom, ktorí svoje pohľadávky neoznámili i napriek tomu, že ich na to súd na návrh dedičov vyzvalo, pokiaľ je uspokojením pohľadávok ostatných veriteľov cena nimi nadobudnutého dedičstva vyčerpaná.

Podľa § 208 ods. C.m.p. na rozvrh výťažku sa primerane použijú ustanovenia Exekučného poriadku o rozvrhu výťažku z predaja nehnuteľnosti. Poverenie notára sa vzťahuje aj na vydanie tých uznesení, ktoré v konaní o rozvrhu výťažku vydáva exekučný súd.

Podľa § 157 ods. 1, 2 Ex. por. podľa výsledkov rozvrhového pojednávania sa z podstaty uspokojujú pohľadávky v tomto poradí:

- a) trovy exekúcie okrem trov vzniknutých v súvislosti s vedením exekúcie inými spôsobmi exekúcie ako predajom nehnuteľnosti,
- b) nedoplatky výživného na maloleté dieťa splatné ku dňu rozvrhu,
- c) pohľadávky zabezpečené záložným právom podľa poradia rozhodujúceho pre ich uspokojenie,
- d) pohľadávka oprávneného vymáhaná v exekúcii, pohľadávky na daniach, poplatkoch, clách, poisťovním na zdravotné poistenie, poisťovním na sociálne poistenie a príspevkoch na starobné dôchodkové sporenie,
- e) ostatné pohľadávky. Ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uspokojia sa pomerne, ak odsek 1 písm. c) neustanovuje inak.

9. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že F. E. a D. E. ako dlžníci uzatvorili dňa 7.9.2010 s PSS a.s. ako veriteľom zmluvu o medziúvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkom úver vo výške 17 000 €. Pretože predmetná zmluva obsahuje:

- aj dobu trvania zmluvy
- aj celkovú výšku a menu úveru
- aj úrokovú sadzbu
- aj RPMN
- aj výšku, počet a frekvenciu splátok, poskytnutý spotrebiteľský úver nie je možné v zmysle § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov.

Pokiaľ bolo RPMN predmetného medziúveru 7,40%, táto výška odplaty nebola ani v rozpore s § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (keď táto podstatne neprevyšovala úrokovú mieru 7,38%, ktorá úroková miera bola v septembri 2010 požadovaná na finančnom trhu za „úvery na nehnuteľnosti nad 5 rokov“).

10. Na základe horeuvedenej platnej zmluvy o medziúvere potom F. E. a D. E. teda vznikli najmä nasledovné právne povinnosti:

- a) povinnosť vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky
- b) povinnosť zaplatiť úroky
- c) povinnosť zaplatiť poplatky za poistenie úveru.

Pokiaľ ide o povinnosť zaplatiť istinu, z vykonaného dokazovania vyplýva, že banka dlžníkom poskytla sumu 17 000 € - a preto aj dlžníci boli povinní vrátiť banke 17 000 €.

Pokiaľ ide o povinnosť zaplatiť úroky a poplatky za poistenie, z vykonaného dokazovania je zrejmé, že dlžníci ku dňu 26.3.2020 nezaplatili banke úroky vo výške 1 162,36 € a poplatky vo výške 265,20 €. Pretože však F. E. a D. E. z poskytnutého medziúveru zatiaľ banke vrátili iba 3 073,65 € (viď č.l. 29), súd dospel k záveru, že žalobca mal voči dlžníkom ku dňu 26.3.2020 pohľadávku v celkovej výške 15 353,91 € (17 000 € plus 1 162,36 € + 265,20 € MÍNUS 3 073,65 €).

Pokiaľ ide o výšku dlhu, pre úplnosť sa žiada uviesť aj to, že v konaní bolo nesporné, že od 26.3.2020 do okamihu smrti F. E. (26.9.2021) dlh vo výške 15 365,91 € titulom úrokov a úrokov z omeškania narástol na 18 064,47 €.

11. Na tomto mieste sa ale žiada zdôrazniť aj to, že keďže suma 18 064,47 € bola spoločným dlhom F. E. a D. E., z § 511 ods. 2 OZ vyplýva, že F. E. nedlhoval žalobcovi celých 18 064,47 €, ale iba 9 032,24 € - viď aj Z I (str. 531).

12. Pre úplnosť sa žiada uviesť aj to, že súd skúmal aj to, či boli splnené všetky hmotnoprávne predpoklady na vykonanie úkonu zosplatenia. Z § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka (a z rozhodnutia NS SR sp.zn. 7Cdo/347/2021) pritom vyplýva, že veriteľ môže žiadať o zaplatenie celej pohľadávky, ak sú kumulatívne splnené tieto podmienky:

- dlžník sa dostal do omeškania so zaplatením (stačí jednej) splátky
- veriteľ následne dlžníka upozornil na to, že úver zosplatiť

- veriteľ najskôr 15 dní po horeuvedenom upozornení požiada dlžníka o zaplatenie celej pohľadávky (toto požiadanie pritom veriteľ môže urobiť až po 3 mesiacoch od splatnosti nezaplatenej splátky). Pretože z vykonaného dokazovania je zrejmé, že všetky tieto podmienky splnené boli (keď k 2. marcu 2020 dlžníci dlhovali min. 7 splátok po 6,80 € + 91,94 €, keď dňa 2.3.2020 PSS upozornila dlžníkov na to, že úver zosplatní a keď až dňa 26.3.2020 – t.j. po viac ako 15 dňoch PSS požiadala dlžníkov o zaplatenie celej pohľadávky), súd dospel k záveru, že k zosplateniu došlo v súlade so zákonom.

13. Z vykonaného dokazovania je však zrejmé aj to, že úverový dlžník žalobcu F. E. dňa XX.X.XXXX zomrel. Pokiaľ ide o to, aký má smrť dlžníka vplyv na jeho dlhy, žiada sa uviesť, že z § 579 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že smrťou dlžníka spravidla jeho právne povinnosti nezanikajú. Predsa len však k určitej zmene dochádza – a to v tom smere, že tieto dlhy by mali zaplatiť dedičia dlžníka – v danom prípade A. B. a H. E. a I. J., každá po 1/3-ine (v zmysle dedičskej dohody totiž dedili aj H. E. a I. J. – a to vo forme „výplatku“ sumy pripadajúcej na ich zákonné dedičské podiely).

Pokiaľ však ide o rozsah zodpovednosti dediča, je potrebné zdôrazniť, že dedičia (v prípade, že pri uspokojovaní dlhov postupuje v podľa § 471 ods. 2 OZ) zodpovedajú za dlhy iba do takej sumy, aká je hodnota majetku, ktorý po dlžníkovi zdedili.

Ak teda z vykonaného dokazovania vyplýva, že dedičky po poručiteľovi zdedili majetok v hodnote iba 1 799,47 €, ich zodpovednosť za dlhy poručiteľa je limitovaná práve sumou 1 799,47 €.

14. V tomto smere sa žiada uviesť, že pokiaľ žalobca vychádzal z toho, že keďže všeobecná hodnota dedičstva po poručiteľovi bola 2 799,47 €, žalovaná zodpovedá za dlhy poručiteľa v rozsahu 2 799,47 €, tento jeho názor nie je správny. Sumu 2 799,47 € je totiž potrebné znížiť o náklady vynaložené na pohreb poručiteľa (v danom prípade 1 000 €) – v dôsledku čoho dedičia nielen de facto, ale aj de iure zdedili iba sumu 1 799,47 € - a teda títo zodpovedajú za dlhy iba do výšky 1 799,47 €; súd preto žalobu čo do sumy 1 000 € zamietol.

15. Hoci teda dedičia zodpovedajú za dlhy F. E. v rozsahu 1 799,47 €, žiada sa uviesť, že PSS a.s. nemá nárok na celých 1 799,47 €.

Z vykonaného dokazovania totiž vyplýva, že F. E. mal záväzky nie iba voči žalobcovi, ale aj voči VÚB, a.s. a že výška týchto dlhov F. E. je vyššia než hodnota ním zanechaného majetku. Ide teda o situáciu tzv. predĺženého dedičstva a na vec je tak potrebné aplikovať § 471 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktorý ďalej odkazuje na použitie „ustanovení Civilného mimosporového poriadku o likvidácii dedičstva“ – t.j. na § 208 ods. 2 C.m.p.

Z § 208 ods. 2 C.m.p. v spojení s § 157 ods. 1 Ex. por. pritom vyplýva, že z predĺženého dedičstva sa majú najskôr (teda v tzv. prvej skupine) uspokojiť trovy dedičského konania. Pretože trovy dedičského konania boli 179,46 € (viď č.l. 23pv), súd žalobu čo do sumy 179,46 € zamietol.

16. Je teda zrejmé, že na uspokojenie veriteľov ostáva iba suma 1 620,01 € (2 799,47 € mínus pohrebné trovy 1 000 € mínus odmena notára 179,46 €). Pretože však zo sumy 1 620,01 € zjavne nie je možné v plnom rozsahu uspokojiť aj pohľadávku žalobcu voči F. E. vo výške 9 032,24 € a aj pohľadávku VÚB, a.s. voči F. E. vo výške 3 793,52 €, na súdenu vec treba aplikovať § 157 ods. 2 Ex. por., v zmysle ktorého ak nemožno plne uspokojiť pohľadávky toho istého poradia, uspokojia sa pomerne.

Pretože pohľadávka VÚB, a.s. voči F. E. predstavuje 29,58% všetkých jeho pasív (3 793,52 € deleno 12 825,76 €), na VÚB, a.s. pripadá aj 29,58% zvyšných aktív (t.j. aktív znížených o náklady pohrebu a odmenu notárky) – t.j. suma 479,20 €. Ak však táto suma patrí VÚB, a.s., žalobca na ňu nemá nárok, a súd preto žalobu zamietol aj čo do sumy 479,20 €.

Pretože pohľadávka žalobcu voči F. E. predstavuje 70,42% všetkých jeho pasív (9 032,24 € deleno 12 825,76 €), na žalobcu pripadá aj 70,42% zvyšných aktív – t.j. 1 140,81 € - čo je zároveň suma, za ktorú by tri dedičky F. E. zodpovedali žalobcovi.

Pretože však žalobca podal žalobu iba voči jednej z týchto 3 dedičiek (v zmysle dedičskej dohody totiž dedili aj H. E. a I. J. – a to vo forme „výplatku“ sumy pripadajúcej na ich zákonné dedičské podiely), žalobcovi nie je možné priznať sumu, za ktorú zodpovedajú H. E. a I. J.; súd preto žalobu čo do sumy 760,54 € (1 140,81 € deleno 3 krát 2) zamietol.

17. Pretože však žalovaná vzniesla námietku premlčania (viď č.l. 81) a pretože žalobca podal žalobu až po uplynutí premlčacej doby (keďže žalobca predmetný medziúver zosplatnil k 26.3.2020, žalobu o zaplatenie čo i len časti zosplatennej sumy bolo potrebné podať najneskôr 26.3.2023, pričom však

táto bola podaná až 27.4.2023), súd žalobu zamietol aj čo do zaplattenia sumy 380,27 € (t.j. sumy, za ktorú zodpovedá žalovaná).

Pokiaľ ide o vplyv zákona č. 62/2020 Z.z. a zákona č. 9/2021 Z.z. na plynutie premlčacej doby v súdnej veci, súd vychádzal z toho, že z dôvodu, že v súdnej veci premlčacia doba uplynula 26.3.2023, tieto na súdnu vec nedopadajú – a to z dôvodu, že zámerom predmetných zákonov bolo, aby neplynuli iba tie premlčacie doby, ktorých koniec by uplynul v čase od 27.3.2020 do 30.4.2020, resp. od 19.1.2021 do 28.2.2021 (viď napr. rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 6CoCsp/40/2022).

18. Pokiaľ sa žalovaná bránila tým, že veď predsa ona za F. E. zaplatila Všeobecnej úverovej banke, a.s. celých 1 799,47 € (t.j. všetko, čo zdedila), táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na jej povinnosť (aspoň čiastočne) splniť aj dlh voči C.. Z § 470 ods. 1 OZ v spojení s § 471 ods. 2 OZ totiž nevplyva iba povinnosť zaplatiť dlhy poručiťa do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, ale aj právna povinnosť dediča pri tomto plnení postupovať tak, aby bol pomerne uspokojený každý známy dlh poručiťa.

Pokiaľ žalovaná poukazovala na to, že žalobca dlh z medziúveru vymáha od D. E., ani táto skutočnosť nemá žiadny vplyv na jej povinnosť (aspoň čiastočne) splniť dlh voči PSS. Dôvodom, prečo žalobca poskytol medziúver dvom osobám (aj dlžníčke D. E., aj spoludlžníkovi F. E.), bolo totiž to, aby mohol prípadný dlh vymáhať od dvoch osôb. Hoci jedna z týchto osôb už nežije, niet žiadneho dôvodu na to, aby žalobca dlh namiesto F. E. nevymáhal zároveň aj od jeho dedičov a zároveň aj od úverovej dlžníčky (skutočnosť prípadnej úhrady od žalovanej by mala za následok iba to, že o túto sumu by sa znížila suma, ktorú by žalobca mohol vymáhať od D. E. s tým, že ak by žalovaná uhradila viac ako 50% celkového dlhu z medziúveru, tento rozdiel by žalovaná mohla titulom regresu žiadať od D. E.).

19. Pre úplnosť sa žiada uviesť aj to, že hoci k čiastočnému uspokojeniu pohľadávky žalobcu a k následnému zániku neuspokojeného zvyšku jeho pohľadávky v zmysle § 209 C.m.p. nedošlo už v rámci likvidácie dedičstva vykonanej v rámci dedičského konania sp.zn. 7D/279/2021, nie je žiadny rozumný dôvod, prečo by sa § 208 ods. 2 C.s.p. nemal aplikovať aj v situácii, keď sa veriteľ domáha zaplattenie dlžnej sumy mimo dedičského konania.

20. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C.s.p. a žalovanej ako strane s plným úspechom priznal náhradu trov konania, a to v rozsahu 100% trov potrebných na účelné uplatňovanie práva. O výške priznanej náhrady trov konania súd rozhodne podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín v dvoch vyhotoveniach (§ 355 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní treba uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisovú značku konania, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcej vete, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.